

Atesto – Miraklo por mi

Mi, Bernhard Koppenhagen, iam estis malvarma kaj indiferenta en la fido kaj apenaŭ preĝis.

Tial mi ricevis la sanktan Komunion tiel, kiel mi lernis tion infanaĝe de nia tiama pastro, nome en la mano.

Nia pastro diris al ni, infanoj de la unua Komunio:

“La konsekrita hostio estas benita peco da pano.”

Kaj ni, infanoj, tion nature kredis.

La efektiva instruado por la unua Komunio, kiel estis kutime ĉe ni, ne estis donata de la pastro, sed de laikulo. La pastro mem diris al ni nur tiujn vortojn pri la “benita peco da pano” mallonge antaŭ la unua Komunio.

Ĉirkaŭ la jaro 1994, kiam mi partoprenis la preĝgrupon de Julijana Ebert en St. Leon-Rot, mi tie unuafoje aŭdis, ke la konsekrita sankta hostio estas multe pli ol pano:

ke ĝi estas la viva Sankta Triunua Dio, **kun karno kaj sango, korpo kaj animo, dieco kaj homeco**, kaj ke la Komunio en la mano estas malĝusta, kaj ke la sankta Komunio devas esti ricevata nur en la buŝon, genufleksante, el la konsekrita mano de la pastro.

Jam ĉe la sekva sankta Meso en nia hejma paroĥo en Niederkirchen mi – tute sola, antaŭ ĉiuj fideluloj – genufleksis antaŭ la pastro kaj ricevis la Komunion en la buŝon. Tio estis por mi tre granda miraklo.

Ĝis hodiaŭ tio restas por mi nekomprenebla miraklo.

Niederkirchen, la 5-an de januaro 2026
Bernhard Koppenhagen

(La teksto estis lingve reviziita kaj tradukita de bona kristano.)